

[Landbrugsministeren.]

Flyvehavrens fortsatte udbredelse trods landbrugsorganisationernes oplysnings- og propogandaarbejde har gjort dette ukrudt særdeles frygtet, og landbruget har derfor anmodet om, at der fra det offentliges side træffes foranstaltninger til imødegåelse af yderligere spredning.

Det her foreliggende lovforslag er blevet til på grundlag af forslag fra et sagkyndigt udvalg, hvori såvel landbrugets som handelens organisationer har været repræsenteret. Forslaget indeholder en række for landbruget byrdefulde forpligtelser. Først pålægger det alle jordejere og jordbrugere i juli måned at bortluge al flyvehavre, der står indenfor 15 m fra naboskel, og dernæst er der bestemmelse om, at foderkorn, som blot indeholder en lille smule flyvehavre, skal omhyggeligt formales, forinden en kornhandler udleverer det til en landbruger. Det er altså ikke nok, at køberen lover at formale det på sin egen kværn.

Endvidere er der i § 2 bestemmelse om, at der ved salg af korn og halm fra ejendomme, hvor der forefindes flyvehavre, skal gives køberen skriftlig meddelelse herom, således at han ikke uforsvarende får indslæbt flyvehavren på sin egen ejendom, og sådan at en kornhandler gøres opmærksom på, at han for dette parti kan have formalingspligt efter § 3. Det vil jo nok betyde, at sådant korn må sælges til en lavere pris, men landbruget har desuagtet ment det nødvendigt at have denne bestemmelse for at komme spredningen af flyvehavren til livs.

I § 4 er der bestemmelser, der tilsigter at hindre, at flyvehavren udbredes med såsæden, og i forbindelse hermed er der i § 5 særlige bestemmelser om, hvordan en landbruger kan gå frem, såfremt han mener, at en såsædsælger har solgt ham såsædvarer med indhold af flyvehavre.

I § 6 er der nogle bestemmelser, der skal sikre, at flyvehavren ikke spredes med omkørende høstmaskiner o. lign. eller med urensede sække. Der er andre spredningsveje, men man har ikke ment, at de var så betydningsfulde, at det var nødvendigt at lovgive herom.

Under hensyn til, at der her er tale om at lovgive på et nyt område, og at det derfor vil være rimeligt at se, om bestemmelserne i praksis viser sig hensigtsmæssige, er

det foreslået, at loven skal optages til revision om 2 år.

Idet jeg iverigt kan henvise til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om visse foranstaltninger til støtte for privatbanerne.

Som det vil være bekendt, er forholdene i de senere år blevet stadig vanskeligere for privatbanerne, hvis økonomiske stilling — uanset den i henhold til loven af 1948 gennemførte modernisering — i høj grad påvirkes gennem det stigende pris- og lønniveau. Denne stigning kan banerne kun tildels udligne gennem takstforhøjelser, idet den stærke konkurrence ikke mindst fra landevejstrafikken, som banerne er udsat for, sætter meget snævre grænser for, hvor meget taksterne kan forhøjes, når transporterne skal kunne bevares for banerne. Disse vanskeligheder har affødt nye ønsker fra privatbanernes side om forøget statsstøtte, og i foråret 1954 nedsattes en kommission med den opgave at søge klarlagt banernes samfundsmæssige betydning fremover og overveje formerne for statsstøtte til de baner, der skal bestå. Kommissionen afgav sin betænkning den 3. december 1955, og lovforslaget bygger i det store og hele på den indstilling, der indeholdes i betænkningen.

Om forslagets enkelte bestemmelser skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne, men jeg skal fremkomme med nogle almindelige betragtninger. Forslaget deler sig i to hovedafsnit; det ene omfatter bestemmelser om en forøget indsats fra statskassens side med hensyn til dækning af banernes udgifter til reguleringstillæg og andre konjunkturbestemte tillæg til deres pensionister; det andet angår forslag om statsstøtte til fortsat modernisering af de levedygtige privatbaner.

Kravet om, at staten skal overtage reguleringstillægget til privatbanepensionisterne, er fremsat adskillige gange af privatbanerne og deres kommuner og har været begrundet med en henvisning til, at dette tillæg er af en udpræget social karakter og i virkeligheden træder i stedet for